

mirjana stefanović

SAVETI ZA PRIRUČNU UPOTREBU

SAVETI ZA KONJE

ili kako njiskati da ne svisneš

Položite dlanove na zemlju, stražnji deo tela izdignite visoko, još ako pride-nete poduži rep, doživljaj će dobiti na autentičnosti. Lice vam je upravljeno ka Mesecu, a sve se dešava na vrhu planine ili makar brdašca. Može i u dvorištu. Ako morate u enterijeru, onda luster zamenju-je Mesec. Noge su vam obuvane u gojze-ricice ili nešto slično, potkovano. Njima kopate iz sve snage, da leti prašina ili da se abvecuje tepih. Takođe njištite, što glasnije možete. Asistent razmahuje va-šim repom, silovito, vodeći naravno ra-čuna da ga ne otkaći.

Vaš bol vas napušta, kao rukom od-net.

Sjedinjuje se sa kosmosom, zbog čega ste prilikom priprema i otvorili prozor.

To za one koji ne vole da pate. Koji su zdravi i puni snage, kao konji. Koji mogu volu rep iščupati. Kojima se pre-sipa od životne radosti.

Pa kad im baš prigusti, da ne svisnu od muke.

SAVETI ZA VRATA

ili kako se najlakše gnječi nokat da poplavi

Prvo uredite nokte na rukama i no-gama, da svi budu u istoj ravni. U tu svrhu na rukama produžite mali prst i palac, a srednji svedite na nivo kažiprsta i domalog.

Nožne ne morate menjati, pošto i-ono tako liče na grabulju, samo što je isko-šena.

Sada vam još ostaje da pronađete zgodna vrata ili, još bolje, kakvu kapiju. Portal. Dveri!

Što teže, to bolje. Možda od neke ka-tedrale, turske utvrde ili kakve rimske pa-late. Recimo, Dioklecijanove u Splitu. Ili Notr-Dam. Ili nešto drugo iz bedekera. Za one sa skromnijim prihodima našlo bi se dosta toga zgodnog i na Kalemegdanu.

Vrata su poluotvorena. Vi se prile-pite za zid tako da možete da gurnete svih dvadeset noktata u prostor između vrata i ragastova na strani na kojoj su šarke. Asistent iz sve snage zatvara vrata. Ona škripe, a vi vrištite od bola.

Za lake jade dovoljna su obična vra-ta od kuhinje i da se napravi promaja, pa da se sama zalupe. Možete, takođe, gnje-čiti i samo jedan nokat, ako vam se to tako sviđa.

Boleće vas danima, a, ukoliko ste vešti, onda čak i sedmicama.

Mada, doduše, postoje hiljade drugih načina na koje čovek koji u tome uživa može samom sebi zadati bol, ovaj sa vratima je, koliko mi znamo, najlakši i najefikasniji.

SAVETI ZA GOVNA

ili kako se razmazivati

Bar jednim svojim delom svaki čovek je u svakom trenutku svoga života govno. I ma koliko mi napora ulagali u izbaci-vanje fekalija iz sebe, one se konstantno reprodukuju sa tvrdokornom istrajnošću. Govna su, dakle, neotuđivi deo nas sa-mih, od rođenja, pa sve do smrti. Da pa-rafraziramo pesnika: „Od kolevke pa do groba, usrano je ljudsko doba.”

Govna su kao i život — neuništiva.

I sve dok na Zemlji bude života, biće i govana.

Bez govana se uopšte ne može živeti.

Pa kad je to već nezaobilazni fakat u koga se svakodnevno uveravamo, zašto ga onda okruživati zaverom ćutanja, eufe-mizmima i mistifikacijama, zašto ga u oblasti teorije prepuštati samo jednoj na-uci, medicini, i njoj komično neadek-vatnoj terminologiji. („tvrda” i „meka” stolica... Otkud baš stolica, mila majko!)

O govnama treba otvoreno progovo-riti.

Krajnje je vreme da se konstruktiv-no analiziraju optimalne mogućnosti rea-lizovanja njihovih ne malih potencijala.

Ne smećući s uma činjenicu da su svi bez izuzetka zamazani, valja utvrditi kako se ljudi ipak mogu podeliti na one koji su manje govna i na one koji su to više ili čak u celosti.

Tako možemo uspostaviti tipologiju:

- a) sitna govna;
- b) srednja govna;
- c) velika govna.

Ova poslednja zovu se još i „vreće govana” ili jednostavno, „govno od čove-ka”, pri čemu se smatra da oni iz pret-hodne grupe uopšte i nisu govna, što, kao što smo već videli, kolidira sa evidentnim činjenicama.

Suprotno široko rasprostranjenoj za-bludi koja svoje korene vuče još iz hriš-ćanske mitologije, ljudi iz grupe „a” prolaze u životu najgore. U to se svako, ko je ikada upoznao neku dobru, pleme-nitu, poštenu, „suvo zlato” itd. osobu, mo-gao lično uveriti. Pošto pretpostavljamo da je malo takvih koji su imali prilike da susretnu ove reške egzemplare ljud-ske vrste, pokušaćemo da iste поблиže de-finišemo: oni se svojevolumino lišavaju svih životnih šansi i sami sebi onemogućavaju opstanak u društvu. Celog života patološ-ki insistiraju na samouništenju, a što ipak uspevaju da prežive može se pripri-sati onom kakvom takvom procentu go-vana u njima, čije prisustvo neprekidno nastoje da opovrgnu. I, tako, umesto da na miru govnae kao ceo svet, njima ži-vot prolazi u neprekidnom dokazivanju drugima, a naročito sebi, kako oni uop-šte i nisu govna.

Ljudi tipa „b” su najmnogobrojniji. Živeći po principu „i koza sita i kupus

ceo”, oni stalno kompromiziraju. Kad baš mora, useru stvar, pa se posle prave kao da se ništa nije desilo, kad ne mora — ostaju čisti i time se veoma ponose. Ako bolje otvorite oči, shvatićete da su takvi vaši prijatelji, rođaci, susedi, pa ste verovatno i vi sami takvi.

Nadamo se da u toj anonimnoj i bez-ličnoj gomili nećete celog života ostati, jer je cilj ovih saveta da vas izvuku iz mlakog tavorenja na klizavoj ivici nok-šira, u većitom susedstvu sa pogubnom hartijom za brisanje, i da vas lansiraju na velike i svetle staze uspeha, rezervisane za elitu iz grupe „c”.

Kad ste već govno, onda bar budite veliko. I otvoreno se ponosite time.

Jednom zauvek zaboravite sve ono čemu su vas učile čitanke ili babe i de-de. Oni su vas iz neukosti, a možda i s predumišljajem, pripremali ne za život, nego za nekakvo permanentno obdanište.

Pod hitno ugušite svoju savest — to je onaj čangrizavi glas koji vam stalno drnda u mozak kako ste pogrešili, kako ste se ogrešili, kako je greota, kako je nezgodno, kako nema smisla, kako će lju-di reći... kako nije lepo, kako je nepo-jamno, kako je sramota, kako treba da se kajete, kako nećete nikad više.

Kao što vidite, savest uvek operiše crno-belim šablonom dobro-zlo na kome se zasniva i pretpostavka greha. Dokle god svoju energiju budete rasipali na borbu sa takvim utvarnim besmislicama, vaše je mesto u mediokritetskoj „b” gru-pi i ne nadajte se da ćete makar i privi-riti u blistavi svet povlašćenih koji žive samodovoljni i samozadovoljni, bez prob-lema i dilema.

Da biste bili govno od stila, zaba-talite sve norme ljudskog ponašanja. Ti-me ste se automatski uzdigli iznad njih. Da biste bili govno od poteza, uspostav-ljajte svoje sopstvene, što znači govna-rske, norme koje i ne bi bile govna-rske kad ih već idućim potezom ne biste pre-kršili.

Ni u kom slučaju ne sakrivajte svoja razmazivanja: to vam je najbolji način da ostanete među srednjacima. Njima pre-pustite da se busaju u grudi i da, brlja-jući u potaji, osuđuju druge za ono što bi i sami učinili, samo da im se ukaže prilika.

Vama je dozvoljeno sve.

Vama ništa što ste postigli nije sveto, naročito ne ono što su postigli drugi.

Vama kad neko stane na put, vi mu slomite vrat ili se bar podmetnete da se oklizne.

Vama ništa nije prljavo, jer imate sapun, deterdžente i mašinu za pranje.

Vama ništa nije nisko, jer ćete na-baviti i avion ako ustreba.

Vama ništa nije visoko, jer ćete se popeti i na kolenima, naročito preko le-ševa, jer su meki i zgodni za hodanje.

Vama niko ne može ozbiljno smetati u životu, jer ćete ga pojesti ako ustreba, bilo reš pečenog bilo sa senfom.

I vama ništa na svetu ne smrdi, jer redovno upotrebljavate dezodoranse.